

Wat is waarheid? (2)

Inleiding¹

In het eerste deel van "Wat is waarheid?" (EH-Magazine jrg. 18 nr. 1) behandelt Wilhelm Prolingheuer:

- *het verschil van het begrip 'waarheid' bij God en bij de mens. Bij God behoort bij waarheid ook: alles wat in de toekomst ZAL ZIJN; Hij kan immers niet liegen!*
- *Gods woord in engere zin en in ruimere zin*
- *Gods afkeuring van gebrek aan kennis van Zijn woord*
- *het bedrieglijk gebruik van Gods woord.*
Op dit punt sluit het hieronder staande vervolg aan.

Tijdelijke², absolute en aan personen gebonden bevoegdheid van het woord

Hiermee³ zou tegelijkertijd duidelijk moeten zijn, dat geen enkel woord van God alleen op zichzelf beschouwd mag worden, maar dat zijn tijdelijke en absolute bevoegdheid van grote betekenis is.

Een voorbeeld van een toepassing vol wijsheid van een profetische waarheid gaf de Here kort daarna [na de verzoeking in de woestijn – *red.*] bij Zijn eerste optreden in de synagoge van Nazareth. Men reikte Hem de rol van de profeet Jesaja aan en Hij las de woorden: *'De geest des Heren is op Mij, daarom, dat Hij Mij gezalft heeft, om aan armen het evangelie te verkondigen; Hij heeft Mij gezonden om te genezen de verbrokenen van hart, om gevangenen vergeving te verkondigen*[lett.: te 'herau-

---

¹ Vertaling door Rita Buurveld (en Hans Maissan, eindredactie) van "Was ist Wahrheit?", Wilhelm Prolingheuer, Konkordanter Verlag Pforzheim. Inleiding en voetnoten zijn van de redactie van het EH-Magazine.

² Tijdelijke bevoegdheid, d.w.z. rechtsbevoegd/slechts geldig voor/in een bepaalde periode

³ Zie het slot van het voorgaande betoog in EH-Magazine Jrg. 18 nr. 1 (pag. 11,12)

ten', te boodschappen – red.] *en blinden het licht in de ogen te geven, om onderdrukten met vergeving heen te zenden en een aangenaam jaar des Heren te verkondigen.*' (CV) ^{Luc.4:18 en 19; Jes.61:1 en 2} Hier onderbrak Jezus het citaat van de profeet en zei tegen Zijn toehoorders: *'Heden is dit Schriftwoord voor uw oren vervuld.'* ^{Luc.4:21} Hij was echter midden in de tekst opgehouden en had de in Jesaja 61:2 volgende verwijzing naar het afkondigen van *'de dag der wrake'* weggelaten, omdat de tijd daarvoor nog niet gekomen was. Jezus stond aan het begin van Zijn Messiaanse bediening van verkondiging van het Koninkrijk Gods voor Israël. Pas later, toen het volk Hem verwierp, sprak Hij ook over de gebeurtenissen, die aan Zijn volgende komst in machtige heerlijkheid vooraf zouden gaan, en Hij verkondigde toen ook de dag der wrake. ^{Luc. 21:22} Deze nauwkeurige afbakening van de waarheid en de toepassing voor een bepaalde tijd¹ toont het geestelijke inzicht van de Here. Moeten wij dan niet terugschrikken voor de ongepaste zekerheid een woord van God naar believen te citeren?

Naast de tijdelijke en absolute bevoegdheid, mogen wij niet over het hoofd zien, dat er ook nog een aan personen gebonden bevoegdheid van het Woord is. Dit willen wij met het volgende voorbeeld over de voeding van de mensheid duidelijk maken.

Er zijn mensen, die de consumptie van vlees afwijzen en daarom vegetarisch eten. Voor die of gene kan dit een voorschrift om gezondheidsredenen zijn – en van zo'n levenswijze willen wij niets zeggen – maar als men deze manier van eten wil terugvoeren tot het woord van God, dan begaat men een vergissing.

Nu heeft God weliswaar de eerste mens al het zaaddragend gewas op de aardbodem en al het geboomte waaraan zaaddragende vruchten zijn, tot spijze gegeven ^{Gen.1:29} – en dit was beslist het gepaste voedsel onder de toenmalige levensvoorwaarden op de aarde, toen er o.a. nog geen zich steeds herhalende wisseling van zomer en winter, warmte en kou was ^{vgl. Gen.8:22} – maar na de zondvloed breidde God het aanbod van voedingsmiddelen voor de mensheid uit. Hij gaf hun al het vlees van het gedierte

---

¹ = de tijdelijke bevoegdheid van het woord.

Afbeelding 3¹

Bevoegdheid van het woord van God

Bevoegdheid in relatie tot tijd

- eonen
- beheer van het heil
- tijden of dagen
- alle tijd

Bevoegdheid in relatie tot (groepen) personen

- individuele mensen
- het volk Israël ← besnijdenis
- een ander volk
- alle overige volken } ← onbesnedenen
- alle natiën der aarde
- gelovigen uit Israël ← bruidsgemeente
- de tegenwoordige gelovigen uit alle natiën (incl. Israël) ← uitgeroepen gemeente

Let op de samenhang van het woord!!

¹ Afbeelding 1 en 2 in EH-Magazine Jrg. 18 nr. 1 pag. 4 en 6

der aarde, van het gevogelte des hemels en van de vissen der zee tot spijs. ^{Gen.9:1-3} Later veranderde God dit voorschrift met betrekking tot de voeding van Zijn volk Israël. Hij beperkte het eten van vlees tot die dieren, die als rein getypeerd werden ^{Lev.11, vgl. Gen.7:2} Voor de overige volkeren was dit echter niet verplicht; de wet van Mozes is immers alleen aan het verbondsvolk Israël gegeven. ^{Rom.3:19; 9:4} Wij zien, dat het vlees door God nadrukkelijk gegeven is voor de tegenwoordige eon¹, die na de zondvloed begon. En het is verkeerd je te beroepen op instructies van God, die voor voorbije tijden en andere levensomstandigheden gegeven werden.

Wij zien uit deze voorbeelden, dat Gods zegeningen en voorschriften voor de mensheid gebonden zijn aan bepaalde tijdvakken en dat ze in een zelfde kwestie van uiteenlopende inhoud kunnen zijn. Ook merken wij op, dat de ontvangers van de boodschappen niet altijd dezelfde zijn, als God de ene keer alle mensen en de andere keer alleen het volk Israël aanspreekt. Willen wij Gods waarheid dienen, dan mogen wij daar zeker niet achteloos aan voorbijgaan. (Zie afbeelding 3)

De voortschrijdende openbaring van God.

Het kan de aandachtige Bijbellezer niet ontgaan, dat Gods manier om Zich aan de mensen te openbaren, van uiteenlopende aard is en voortdurend toeneemt. Wij willen dit met nog een paar voorbeelden aantonen.

Toen Kaïn zijn broer Abel doodgeslagen had, kreeg deze eerste moordenaar een teken van God met de bedoeling, dat niemand zich aan hem zou vergrijpen en hem eveneens zou ombrengen. Hij moest zijn hele verdere leven een levende waarschuwing van God voor zijn omgeving zijn. ^{Gen.4:13-16} Men ging echter gewoon door met moorden ^{Gen.4:23 en 24} en de zonde verbreidde zich op de aarde tot zo'n omvang, dat God het gehele nageslacht van Kaïn en ook de overige mensheid, op acht zielen na, in een watervloed uitroeide. ^{Gen.7 en 8} Nadat het afschuwelijke van de heerschappij van de zonde en haar uitwerking op deze wijze overeenkomstig Gods bedoeling duidelijk was geworden, veranderde God na de vloed

---

¹ Eon – Grieks: *aion* → zeer groot tijdperk met een bepaald karakter; wordt in de NBG/SV vertaald met *eeuwigheid/-heden* of ook *wereld*.

niet alleen de levensvoorwaarden van de mensen, maar Hij gaf ook nieuwe voorschriften voor hun samenleving. Zo regelde Hij o.a. dat voortaan iedereen, die mensenbloed vergoot, zelf eveneens gedood moest worden. ^{Gen.9:5 en 6} Hier hebben wij een volkomen tegengestelde opdracht van God. Tussen deze twee ligt een gericht (de zondvloed), dat de gehele aarde en de hele mensheid betrof. Het bakende Gods handelen met de mensen af. Na de vloed begon God op een andere manier met hen te spreken.

Dit is een zeer indrukwekkend voorbeeld voor Gods wijze van handelen vol veranderingen. Zij is echter niet door het gedrag van de mensen veroorzaakt, maar zij is uitdrukking van planmatig Goddelijk optreden vol wijsheid. De absolute Godheid, Die boven het bereik van tijd en ruimte in onbegrensde verhevenheid troont, is de enige Macht in het universum, Die niet onderworpen is aan de omstandigheden. Zij wordt niet door anderen tot handelen aangezet, maar bewerkt alles naar de raad van de eigen wil. ^{Ef.1:11} – Wat wij uit dit voorbeeld bij ons thema¹ leren, is het feit, dat Gods handelen zich volgens een weloverwogen plan voltrekt en dat wij, die op zoek zijn naar de waarheid voor óns, moeten letten op Zijn werken in de verschillende ‘openbaringstijdperken’ of ‘heilsbedelingen’.

Een andere grote insnijding in Gods relatie tot de mensheid voltrok zich met de uitroeping van het volk Israël uit de overige volkeren en met het verbond van de wet, dat met dit volk gesloten werd. ^{Ex.20–Lev.27; Deut.4:7 en 8; Ps.78:5;}

^{e.a.} Van toen af aan concentreerde Gods openbaring zich voornamelijk op dit kleine volk, terwijl Hij de overige volkeren hun eigen wegen liet gaan. ^{Hand.14:16; 17:30} Als wij het doel van deze heilige en goede wet eens zouden willen overnemen – namelijk:

- a) kennis van zonde verschaffen; ^{Rom.3:20; 5:20}
- b) het verschrikkelijke daarvan nietsontziend uiteen te zetten en
- c) het handelen van alle mensen te ontmaskeren als een vruchtdragen voor de dood ^{Rom.7:5 en 10; 2Cor.3:7 en 9; Gal.3:10 e.a. —}

---

¹ thema: Wat is waarheid?

dan wordt ons in dikwijls wisselende betrekkingen tussen God en Israël Zijn heiligheid en gerechtigheid duidelijk, maar ook wordt de waarachtigheid van Zijn verkiezende liefde steeds duidelijker en zij licht met toenemende helderheid op.

De aan het volk Israël in de godsdienstige voorschriften gegeven bloedige offerdienst leidde overeenkomstig Gods bedoeling echter slechts tot een tijdelijke bedekking van de zonde. ^{Ps.32:1 en 2; 103:12; Hebr.10:1-4, 11; e.a.} Deze dienst was een schaduwbeeld van een hemels gebeuren ^{Hebr.8:4 en 5; Kol.2:17} en een verwijzing naar Hem, Die deze wet van God in Zijn leven en sterven eenmaal in alles zou vervullen, Die Zichzelf voor ons als naderingsgave en offer voor God tot een welriekende reuk zou overgeven, Die echter ook als het zondoffer Gods oordeel over alle zonde op Zich zou nemen. ^{Hebr.9:11-14; 10:5-14; Ef.5:2}

Wij, die niet tot dit volk behoren, kunnen veel van de lange geschiedenis van God met Israël leren. Maar wat geeft ons het recht de aan dit volk van de besnijdenis gegeven voorschriften en beloften op ons, de niet-besnedenen, de mensen uit de volkeren, te betrekken? Het heeft God behaagd de mensheid in deze twee groepen te verdelen en Zich door de vele eeuwen heen aan het volk van Zijn keuze te openbaren, om eenmaal door en via dit volk alle andere volkeren zegenend te ontmoeten. Dat deze tijd nog niet gekomen is en Israël op grond van zijn weerspannigheid op dit ogenblik nog terzijde gesteld is, verandert niets aan Gods voornemen. ^{Rom.11} Hij zal alle aan Zijn volk gegeven beloften op Zijn wijze en op Zijn tijd inlossen ^{Jes.59:20,21; Jer.31:33-37; Ez.11:16-20; Rom.11:25-27; e.a.} – Laten wij eerbied hebben voor het heilshandelen van God, want alleen dan zullen wij ook Gods spreken tot óns verstaan en op juiste waarde schatten.

Een ander nieuw heilsbeheer brak aan, toen het Woord van God vlees werd en de Christus van God, de Messias van Israël, mens werd en in Zijn eigendom kwam. De apostel Johannes toont direct aan het begin van zijn evangelie de ingetreden verandering in de openbaring van God aan, als hij schrijft, dat de wet door Mozes gegeven werd; genade en waarheid echter door Jezus Christus zijn gekomen. ^{Joh.1:17} Jezus kwam overeenkomstig de opdracht van Zijn God en Vader uitsluitend tot de verloren schapen van het huis Israëls. ^{Matth. 15:24; 10:5,6; Luc.1:54,55;68-75} Hij kwam als Dienaar van de besnijdenis, om de aan de vaders gegeven beloften te bevestigen. ^{Rom.15:8} De boodschap, die Hij Zijn volk verkondigde, was het

evangelie van het naderende Koninkrijk van God ^{Matth. 4:17}, waarvan de profeten reeds getuigd hadden. ^{Dan.2:44; 7:27} De Bergrede schildert de feestelijke proclamatie van de komende Koning aan Zijn volk. ^{Matth.5-7} Met opofferende liefde trachtte de Here hen te winnen, terwijl Hij heel goed wist, dat zij Hem, onder leiding van de geestelijke overheid van Farizeeën en schriftgeleerden, zouden afwijzen. Hij koos Zich twaalf apostelen, naar het getal van de stammen van Israël en maakte hen bekend met de geheimenissen van het Koninkrijk. ^{Matth.13} Hij gaf hun kracht en volmacht over demonen, en om zieken te genezen, en droeg hun op het Koninkrijk aan te kondigen [lett.: te herauten – red.]. ^{Luc.4:1,2} Daarbij verzweeg Hij niet voor hen, dat Hij allereerst moest lijden en sterven. ^{Matth.16:21} Na de laatste Paschamaaltijd, vertrouwde Hij hen in Zijn afscheidsrede toe, dat Hij nog veel te zeggen had, maar dat zij dat nu nog niet konden dragen. ^{Joh.16:12}

Er waren dus waarheden, die nog uitgesproken moesten worden, die in die tijd nog niet voor de oren en de harten van de discipelen geschikt waren. Ook na de opstanding van de Here was deze tijd blijkbaar nog niet aangebroken, want gedurende de veertig dagen van het verblijf van Jezus bij de Zijnen tot aan Zijn zichtbare hemelvaart, zei Hij hun niets, wat zij niet hadden kunnen begrijpen. Hij opende hun verstand om de Schriften van het Oude Testament te verstaan ^{Luc.24:45} en gaf hun onder-richt over de zaken die het Koninkrijk van God betroffen. ^{Hand.1:3} De toespraken van de apostel Petrus met Pinksteren en daarna bevestigen dit, want daarin werd geen nieuwe waarheid ontsloten. Wanneer is dit dan echter wel gebeurd?

Men kan misschien geneigd zijn naar het laatste boek van de Bijbel, de door Johannes geschreven zogenoemde Openbaring, te verwijzen. Bij nauwkeurige beschouwing echter kunnen wij ontdekken, dat in de *‘Openbaring van Jezus Christus, die God Hem gegeven heeft om Zijn slaven te tonen, wat in snelheid moet geschieden’* ^{Openb.1:1 (CV)}, uitvoerig, tot in detail beschreven wordt, wat de profeten van het Oude Testament gezien hebben; beelden als vanuit de verre toekomst, dikwijls dicht bij elkaar liggend, nog onscherp en wel hoofdzakelijk de gebeurtenissen, die voorafgaan aan de wederkomst van de Here in macht en heerlijkheid. Ook Johannes zag aan het einde heilshistorisch niet verder dan de profeet Jesaja, namelijk tot aan de nieuwe hemel en de nieuwe aarde. ^{Openb.21:1; Jes.65:17; vgl. 2Petr.3:13}

Maar als wij vandaag de dag uitsluitel willen verkrijgen over het komen van het Koninkrijk van de Mensenzoon of over de ‘dag Gods’ op de nieuwe aarde, dan doen we er goed aan meer aandacht te schenken aan de desbetreffende toespraken van Jezus ^{bijv. Matth. 24 en 25} en aan de onthullingen, die Johannes op Patmos werden gegeven¹, dan aan de veel oudere uitspraken van de oudtestamentische profeten, die deze gebeurtenissen van een veel grotere afstand hebben beschreven. Het maakt immers een verschil of men de Alpenketens bekijkt van een afstand van 50 km of dat men ze van heel dichtbij ziet. Wat er in de verte als één enkel bergmassief uitziet, omdat de ertussen liggende dalen en ravijnen niet waar te nemen zijn, toont zich van dichtbij in veel details als een landschap van in diep perspectief opgestelde bergen.

Wij mogen door deze voorbeelden inzien, dat Gods openbaring in de Heilige Schrift voortdurend toeneemt. Zijn methode verandert overeenkomstig de heilsbedeling van dat ogenblik. Trapsgewijs voortgaand geeft Hij andere genadegaven aan geestelijke waarheid en geestelijk inzicht. Daarbij is Zijn handelen niet aan toeval onderhevig. Het is steeds het gevolg van een weldoordachte aanpak, die recht op een doel afgaat. Het zou verder belangrijk voor ons moeten worden de voorkeur te geven aan de laatste onthullingen, die over een onderwerp gegeven worden, boven de eerder gedane uiteenzettingen.

Het Woord van God gecompleteerd.

De laatste fase van de voortgaande openbaring van God leidde de opgestane en verheerlijkte Christus in, doordat Hij vóór Damascus Zijn ergste tegenstrever, die zich beijverende Farizeeër Saulus, ontmoette en hem in Zijn dienst riep. ^{Hand.9:1-19; 22:3-21; 26:9-18} Hij moest voortaan getuige zijn van wat hij hier in de genade van God ervaren had, en ook getuige zijn van de boodschappen, waarmee de verhoogde Here nog aan hem verschijnen zou. ^{Hand.26:16} Naast de twaalf apostelen van de besnijdenis – die een dienst aan het gehele huis Israëls te volvoeren hadden ^{Matth.10:23; Hand.1:8;} ^{2:26} – werd Paulus tot boodschapper², apostel en leraar van de volkeren aangesteld ^{2Tim.1:11} en daartoe door de Jodenchristenen afgezonderd. ^{Hand.13:3}

---

¹ toen hij zich in de geest ‘in des Heren dag bevond’. ^{Openb.1:10}

² Lett.: heraut.

Langzamerhand werd hem een boodschap van de genade van God geopenbaard, die tenslotte een rijkdom van overweldigende grootheid en heerlijkheid bleek te zijn.^{Ef.1:7; 1Tim.1:14-16} Wat tot dusverre geen oog had gezien, geen oor had gehoord en in geen mensenhart was opgekomen, omdat het verborgen was geweest en als geheimenis in het hart van God rustte, dat werd aan hem onthuld:

- **Gods gerechtigheid**, die door het geloof van Jezus Christus – het geloof dat Hij als Zoon des mensen bewees in leven, lijden en sterven – voor alle mensen geldt en thans op alle gelovigen komt; die de zondaar om niet *uit genade rechtvaardigt*, vóór de toorn redt en tot vrede leidt.^{Rom.3:21-31; 5:1,2,9; Gal.2:17} Deze rechtvaardiging is méér dan vergeving van de zonden, zij betekent vrijspraak wegens bewezen onbeschuldigheid. God heeft haar door de opwekking van Jezus Christus bezegeld.^{Rom.4:25}
- De **verzoening van de vijanden van God** door de dood van Zijn Zoon en hun redding in relatie met Zijn leven aan de rechterhand van God in heerlijkheid.^{Rom.5:10,11; 6:1-11} Daarmee is Gods vaderhuis voor ons ontsloten. Wij hebben vrije toegang tot Hem als Zijn kinderen en mogen *'Abba, Vader'* zeggen.^{Rom.8:15} De heilige geest, die in onze harten is uitgestort, getuigt met onze geest, dat wij kinderen Gods zijn.^{Rom.5:5; 8:16}
- Een **evangelie van de vrede en de verzoening**; dat betekent, dat God Zich in Christus met de wereld verzoend heeft en dat Hij in deze tijd alle mensen (niet alleen uit Israël, maar uit alle volken) smekend tegemoet treedt: *'Laat je met Mij verzoenen!'*^{2Cor.5:18-21} Dit geheimenis van het evangelie van de verzoenende genade en van de liefde van God mag nu, vandaag de dag, het fundament van alle verkondiging zijn.^{Ef.6:15,19}
- Een **Goddelijke uitverkiezing** van de gelovigen uit alle volkeren en hun *voorbesteding tot het zoonschap* voordat zij geboren werden, vóór de nederwerping¹ van de wereld^{Ef.1:4-6}, waarop dan in het leven van de enkeling de goddelijke roeping volgt door het horen van het

---

¹ Grieks: *kata bolê* = lett.: neder-werping; NBG: grondlegging

woord van de waarheid, in het geloof daaraan en in de verzegeling door de heilige geest van de belofte.^{2Cor.1:22; Ef.1:13, 14}

- Een **opstanding, verandering en opname** van alle gelovigen in Christus, de Here tegemoet in de lucht, om altijd bij Hem te zijn.^{1Thess.4:15-17; 1Cor.15:51-53} Deze vóórverwachting¹ die nog vóór de eerste opstanding voor Israël (in Openbaring 20:4) plaats vindt, leidt tot levendmaking in de gelijkvormigheid aan het lichaam van Christus.^{1Cor.15:42-49; Fil.3:20 en 21}
- **Geestelijke zegeningen** met een rijkdom aan genade, die niet op de aarde, maar te midden van de hemelingen² in Christus gegeven zijn.^{Ef.1:3-23 CV} Daar zijn ze vóór eonische tijden van uitgegaan^{2Tim.1:9}, om dáár nu en in de toekomst voor ons werkelijkheid te worden.^{Ef.2:4-10}
- Een **beheer³ van heerlijke genade van God**, waarin thans alle vleselijke verschillen zijn opgeheven, waar in de geest alle gelovigen^{Ef.3:6; 1:11,20-23; 2:6}:
  - als gemeenschappelijke lotgenieters⁴ in een overhemels lotdeel zijn verenigd,
  - tot een gemeenschappelijk lichaam⁵ behoren, dat Christus is toegeëigend en Hem completeert, en
  - waarin allen gemeenschappelijke deelhebbers van de belofte in Christus Jezus zijn.
- De **redding van alle mensen^{1Tim.4:10} en de wederzijdse verzoening van het al**, van alles wat op de aarde en in de hemelen is, door het bloed des kruises van Jezus Christus^{Kol.1:20}, opdat *God zij alles in allen*.^{1Cor.15:28}

---

¹ Grieks: *pro elpizo* = lett.: vóór-verwachting; NBG: tevoren ... hoop

² Grieks: *ep our anion* – lett.: op-gezien-opwaarts → over-hemels(en); NBG: in de hemelse gewesten

³ Grieks: *oik o nomia* = lett.: huis-wet → beheer; NBG: o.a. bediening

⁴ Grieks: *klêro nomos* = lett.: lot-bezitter; NBG: erfgenaam

⁵ Grieks: *sun somon* = gezamenlijk-lichaam; NBG: medeleden

Deze waarheden, die tot dusver verborgen waren, werden met de toenemende verharding van Israël door Christus aan de apostel Paulus onthuld. Ze zijn allemaal terug te voeren op een geheimenis, dat God, de Vader van Jezus Christus, via Zijn Zoon heeft bekend gemaakt en dat Hij in het verloop van de eonen steeds meer onthuld heeft, en waarvan Hij de laatste en hoogste uitwerkingen nu via de apostel Paulus meedeelde. Dit geheimenis van Christus^{Ef.1:9 en 10; 3:3 en 4; Kol.2:2 en 3; 4:3} omvat Zijn begin- en eerstelingspositie als Eerstgeborene der ganse schepping tot aan Zijn toekomstige positie als Hoofd boven al wat in de hemelen en op de aarde is en tot de wederzijdse verzoening van het al met God.

Kol.1:15-20

Door deze verheven goddelijke waarheden, waarmee God aan Paulus Zijn Zoon openbaarde^{Gal.1:12,16; Ef.3:3-5}, opdat hij Hem als evangelie onder de volkeren zou verkondigen, werd het *Woord van God gecompleteerd*, d.w.z. op de volle voor ons geldende maat gebracht.^{Kol.1:25,26} Zij gaan vër uit boven alles wat tot dan toe geopenbaard was, wijzen terug tot in de vóór-eonische tijden en leiden tot de afsluiting van de eonen, als God *alles in allen zal zijn*.^{2Tim.1:9; Tit.1:2; 1Cor.15:28}

Als wij naar deze rijkdom van de waarheid willen luisteren, dan hebben we hoofdzakelijk met alle aandacht de brieven van de apostel Paulus te lezen. Daarin ontvangen wij onderricht over het ons aangaande geloofs-goed, opdat ons het volste vertrouwen toestroomt op alle terreinen van ons leven. Want degenen die God in Zijn wijsheid tevoren bestemd heeft, dat zij aan het beeld van Zijn Zoon gelijkvormig zullen worden, zodat Deze de Eerstgeborene onder vele broeders zou zijn, die roept, rechtvaardigt en verheerlijkt Hij ook^{Rom.8:29,30}, die leidt Hij veilig naar het doel, opdat zij voor Hem tot lof van de heerlijkheid van Zijn genade zijn.^{Ef.1:6}

Wilhelm Prolingheuer

(wordt vervolgd)